

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 24 marca 2011 r. w sprawie T-54/09 XXXLutz Marken GmbH przeciwko Urzędowi Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM), wniesione w dniu 14 czerwca 2011 r. przez XXXLutz Marken GmbH; interwenient: Natura Selection S.L.

(Sprawa C-306/11 P)

(2011/C 238/17)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnosząca odwołanie: XXXLutz Marken GmbH (przedstawiciel: H. Pannen, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania:

— Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

— Natura Selection S.L.

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnosząca odwołanie wnosi o

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- zwrócenie sprawy do Sądu w celu ponownego rozpoznania,
- obciążenie Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Sąd naruszył art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia w sprawie wspólnotowego znaku towarowego⁽¹⁾ poprzez stwierdzenie podobieństwa znaków „Linea Natura Natur hat immer Stil” i „natura selection” jedynie na podstawie zawartej w obu znakach części słownej „natura”. Ta część słowna nie jest przecież dominującym elementem wcześniejszego wspólnotowego znaku towarowego.

Sąd przy swoich ustaleniach w przedmiocie podobieństwa znaków przyjął za punkt wyjścia błędne pod względem prawnym rozumienie pojęcia „charakteru odróżniającego” i „charakteru opisowego”.

Następnie, ustalenia Sądu w kwestii podobieństwa znaków są sprzeczne i świadczą w tym zakresie o błędnym uzasadnieniu.

Zaskarżony wyrok Sądu został wydany na podstawie nieprawdziwych faktów. Wbrew ustaleniom Sądu wnosząca odwołanie już w postępowaniu przed Wydziałem Sprzeciwów i Izłą Odwoławczą podnosiła w skardze, że między przedmiotowymi towarami oraz częścią słowną „natura” istnieje związek.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. 78, str. 1

Odwołanie od postanowienia Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-320/09, Planet AE przeciwko Komisji, wniesione w dniu 24 czerwca 2011 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-314/11 P)

(2011/C 238/18)

Język postępowania: grecki

Strony

Wnosząca odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: F. Dintilhac i D. Triantafyllou)

Druga strona postępowania: Planet AE

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie postanowienia Sądu wydanego w dniu 13 kwietnia 2011 r. w sprawie T-320/09;
- uznanie skargi za niedopuszczalną;
- obciążenie Planet AE kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

— Błędna wykładnia decyzji 2008/969

Rejestracja Planet AE w SWO (systemie wczesnego ostrzegania), która (w przeciwieństwie do innych wpisów) opiera się wyłącznie na podejrzeniach, nie może wywołać innych konsekwencji niż podjęcie środków wzmożonego nadzoru (art. 16 decyzji), które nie wywołują wiążących skutków względem Planet AE. Postanowienie błędnie utożsamia sporne wpisy z innymi rodzajami wpisów wywołujących odrębne skutki.

— Brak istotnej zmiany sytuacji prawnej w wyniku kwestionowanych wpisów

Sam nadzór podmiotu będącego przedmiotem wpisu nie zmienia sam w sobie jego sytuacji prawnej.

— Kwestionowane wpisy nie dotyczą bezpośrednio Planet AE

Decyzja o przyjętych środkach została podjęta przez właściwego urzędnika w wyniku konsultacji i negocjacji z Planet AE i jej bankiem. Środki te nie są bezpośrednim i automatycznym skutkiem wpisów. Konieczną przesłanką dopuszczalności skargi (art. 263 akapit czwarty TFUE) jest natomiast wymóg, aby akt dotyczył podmiotu bezpośrednio.

— Brak zbadania istotnych argumentów i dowodów dotyczących wymogu, aby akt dotyczył podmiotu bezpośrednio

Podczas gdy wspomniane konsultacje i negocjacje były opisane w skardze, Sąd pominął je z naruszeniem zasad bezstronności i obiektywności.

— Brak uzasadnienia

Zaskarżone postanowienie nie wyjaśnia na czym polega „niekorzystna zmiana” sytuacji Planet AE, która nie została pozbawiona korzyści finansowej, lecz zwolniona z obowiązku dokonania płatności.

Jest tak również w odniesieniu do skutków badanych szczególnych wpisów, których wiążących charakter nie jest w żaden sposób wyjaśniony.

— Błędny wybór środka zaskarżenia

Rola Planet AE w konsorcjum związana jest z zawarciem umowy. Stanowiąc nieodzowną część ram umownych mogło ono być przedmiotem klauzuli arbitrażowej (art. 272 TFUE),

lecz nie skargi o stwierdzenie nieważności, ponieważ te środki zaskarżenia współistnieją w sposób niezależny.

— Naruszenie swobody umów i zasady konsensusu

Po pierwsze, Komisja nie jest zobowiązana do zawarcia umowy bez podjęcia środków ostrożności, po drugie, Planet AE wyraziła zgodę co do ostatecznych ram umownych. W rezultacie, Sąd błędnie wymagał podstawy prawnej, przesłuchań etc., które wymagane są w przypadku „sankcji” i nie są zgodne z równą pozycją umawiających się stron.

— Błędna kwalifikacja wpisów jako decyzji

Wpisy w SWO stanowią środki wewnętrzne, środki ostrożności na mocy zasady należytego zarządzania finansami (art. 27 rozporządzenia finansowego), które zostały przewidziane w decyzji 2008/969 jako wewnętrzne przepisy Komisji (art. 51 rozporządzenia finansowego) w celach informacyjnych i do wykorzystania przez wszystkich upoważnionych urzędników tej instytucji. Sporne wpisy nie powinny być ponadto wiązane z wpisami, które prowadzą do wykluczenia z udziału w postępowaniu, ponieważ w niniejszym przypadku umowa została zawarta z Planet AE.

— Zależność dopuszczalności skargi od jej zasadności

Sąd uzasadnia wydane przez niego postanowienie koniecznością zbadania właściwości Komisji w zakresie przyjęcia decyzji 2008/969. Jednakże kwestia właściwości dotyczy zasadności skargi i nie może rozstrzygać o jej dopuszczalności.